

Simya Ve Ateş

– NEJAT HOCA · 19 Mart 2026

Ateş diyorum;
önce ruhumu saran o kutsal sızı,
Seni sevmek, bir yangının ortasında
gül bahçesi bakmakmış.
Küllerimden değil,
doğrudan alevlerinden
doğuyorum şimdi.

Ateş diyorum; önce ruhumu saran o kutsal sızı,
Seni sevmek, bir yangının ortasında gül bahçesi bakmakmış.
Küllerimden değil, doğrudan alevlerinden doğuyorum şimdi,
Her hücremde bir simya, her zerremde bin dönüşüm.
Bu ateş ki; beni benden alıp sana çıkararak tek yol,
Bu ateş ki; varlığımı aslına rücu ettiren mucize.

Gece diyorum; seninle aydınlanan o devasa boşluk,
Sessizliğin içinde en gür sesinle yankılanıyorsun.
Karanlık artık korkulacak bir kuyu değil,
Senin ışığını saklayan bir mücevher kutusu.
Gece, kalbimin seninle konuştuğu en mahrem lisan,
Gece, seninle başlayan o uçsuz buçaksız vatan.

Zaman diyorum; artık akrebi ve yelkovanı olmayan bir nehir,
Seni tanımadan önce geçen günlere zaman demiyorum artık.
Sadece seninle olduğum o sonsuz 'an'da yaşıyorum.
Zaman, senin ellerinde eriyen bir mum gibi yumuşak,
Zaman, senin sesinle kurulan en adil krallık.

Duruyor dünya, duruyor gök; sadece kalbimiz işliyor.

Sessizlik diyorum; en çok seni anlattığım o derin oda,
Kelimelerin bittiği yerde, ruhun şarkısı başlıyor.
Gözlerinle kurduğun o cümlelerin sessizliğine sığınıyorum,
En büyük itiraflarımı en sessiz anlarımda bırakıyorum eşliğine.
Çünkü biliyorum; gönül kapısı ancak sessizliğin anahtarıyla açılır,
Ve o kapıdan geçince, insan kendi cennetine kavuşur.

Açıyorum şimdi o gönül kapısını ardına kadar,
Sevda diyorum; bir korku değil, bir eve dönüş hikayesi.
Eşliğinde durduğum bu yeni hayat, seninle müjdelenmiş.
Umutsuzluğun pası silindi, ruhumun pencereleri parlıyor,
Gönül kapım artık sana bir yurt, sana bir sığınak.
Gülümse diyorum; çünkü senin gülüşün,
Ateşi serinliğe, geceyi sabaha, zamanı sonsuza çeviriyor.

Seninle yanmak, mevcudiyetin en aydınlık hali,
Seninle olmak, varoluşun en güzel ihtimali.
Hoş geldin bu yangına, hoş geldin bu bahara,
Gönül kapım açık; burası artık ebedi şenlik, ebedi manzara.